24.1.2023

Stefan Sundman, UPM

UPM:N NÄKEMYS HALLITUKSEN ESITYKSESTÄ SÄHKÖALAN JA FOSSIILISTEN POLTTOAINEIDEN ALAN VÄLIAIKAISIA VOITTOVEROJA KOSKEVAKSI LAIKSI

UPM-konserni on Suomen toiseksi suurin sähkön tuottaja ja suurin sähkön kuluttaja. Konsernissa sähköä myydään markkinoille UPM Energy Oy:n kautta. Konsernissa muut yhtiöt tuottavat myös itse ja käyttävät sähköä teollisuustoiminnassaan. Pidämme ymmärrettävänä, että sähkönhinnan poikkeuksellisen nousun vaikutuksia vaikeimmassa asemassa oleville kotitalouksille pehmennetään kertaluontoisilla valtion toimilla.

Esitetty kertaluontoinen voittovero on kuitenkin kohtuuton suhteessa EU:n tuottokattoasetukseen ja muiden EU-maiden tuottokaton toimeenpanon tuotto-odotuksiin. Lisäksi esitetty veron toteuttamistapa syrjii toimijoita näiden yhtiö- ja pääomarakenteiden perusteella.

Esitettyyn veromalliin sisältyy useita puutteita, koska se ei ole EU-asetuksen mukainen ja veron laskennan lähtökohdaksi on valittu erillisyhtiökohtaisesti monista eri syistä vaihteleva oman pääoman tarkastelu suhteessa tuottoihin.

Mielestämme

1. **voittoveron kertaluonteisuus on varmistettava**
2. **veromalli on muutettava EU-neuvoston asetuksen tarkoituksen mukaiseksi ja**
3. **veron yhdenvertaisuusongelmat Mankala-omistusten osalta tulee korjata,**

kuten alla olemme esittäneet.

Olemme liittäneet tähän lausuntoon pyytämämme asiantuntijalausunnot valtiosääntöoikeuden professori, eurooppaoikeuden dosentti Tuomas Ojaselta ja eurooppaoikeuden professori Juha Raitiolta. Viittaamme asiantuntijalausuntoihin soveltuvilta osin.

1. Voittoveron on oltava kertaluontoinen

Kertaluonteinen voittovero perustuu osaksi EU-asetukseen, jonka mukaan veron piiriin kuuluisi sähkön myyntihinnasta vain 180 euroa / MWh ylittävä osa. Suomen lakiesitys on EU-asetuksesta poikkeava ja EU-asetusta laajempi kansallinen erillisratkaisu, joka perustuu sähkönhinnan sijaan sähköyhtiön voiton verottamiseen. Perustuslakivaliokunta on pitänyt selvänä, että EU-tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin lainsäädäntö on ensisijaista suhteessa kansallisiin säännöksiin. Suomalaisessa lainsäädännössä ei ole syytä pyrkiä EU-oikeuden kanssa ristiriidassa oleviin ratkaisuihin.[1]

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa määrätään vilpittömän yhteistyön periaatteesta. Se sisältää muun muassa sen, että jäsenvaltion lainsäätäjän on pidättäydyttävä kaikista toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa unionin tavoitteiden toteutumisen.[2] Perustuslakivaliokunta on myös painottanut kansallisen lainsäätäjän aktiivista velvollisuutta selvittää lakiehdotusten EU-oikeudenmukaisuutta. Käytännössä tämä on tarkoittanut lakiehdotusten eduskuntakäsittelyssä sitä, että varsinkin ns. mietintövaliokunnan on ollut syytä selvittää kulloinkin ehdotetun sääntelyn sopusointua EU-oikeuden kanssa.[3]

[1] Ojasen lausunto, kohta 34.
[2] Ojasen lausunto, kohta 34.
[3] Ojasen lausunto, kohta 35.

EU-asetuksen mukaan kansallisten kriisitoimenpiteiden on oltava oikeasuhtaisia ja syrjimättömiä, ne eivät saa vääristää investointisignaaleja eivätkä tukkumarkkinoiden toimintaa eivätkä varsinkaan vaikuttaa ajojärjestykseen ja hinnanmuodostukseen tukkumarkkinoilla. Lisäksi kansallisten kriisitoimenpiteiden on oltava unionin oikeuden mukaisia. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että kansallisten kriisitoimenpiteiden on oltava sopusoinnussa muun muassa unionin perusoikeuskirjassa turvattujen perusoikeuksien sekä EU:n perussopimuksissa suojattujen sisämarkkinavapauksien (esimerkiksi palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus) kanssa.[4]

Edellä mainitut seikat korostavat EU-asetuksen asettaman tuottokaton ja kansallisten kriisitoimenpiteiden poikkeuksellisuutta ja ainutkertaisuutta. Pidämme erityisen tärkeänä, että kansallinen voittovero säilyy kertaluontoisena toimenpiteenä.

2. Ajallisesti ja määrällisesti EU-asetuksesta poikkeava veromalli ei ole EU-oikeuden mukainen

Investoinnit päästöttömään sähköntuotantoon ovat keskeisin tapa varmistaa sähköjärjestelmän omavaraisuus ja kohtuuhintainen energia kuluttajille. Esimerkiksi UPM Energy Oy osallistuu suurimpana osakkaana Olkiluodon 3. yksikön investointiin 31 %:n osuudella.[5] Investoijille toimintaympäristön ennakoitavuus, vakaus ja investointikriteerien selkeys ovat äärimmäisen tärkeitä kun tehdään pitkäkestoisia ja riskipitoisia hankkeita. Veromalli ei täytä investoijien vaatimuksia, koska malli luo epävarmuutta, ja sen kohdistuminen on sattumanvaraista. Poikkeaminen EU-asetuksesta edellyttää puolestaan, että tällaiset kansalliset poikkeavat toimet eivät saa vaarantaa investointisignaaleja, ja jäsenvaltion tulee varmistua, että investointi- ja toimintakustannukset katetaan.

Lakiehdotus poikkeaa asetuksesta erityisen merkittävästi asetuksen 6 artiklan mukaisen markkinatulojen pakollisen ylärajan eli tuottokaton osalta:

- kun asetuksen mukaan tuotannosta saatavan pakollisen markkinatulon yläraja on 180 euroa megawattitunnilta, lakiehdotuksen nojalla sähkön tuotannosta verotettaisiin myös alle 180 euron tuottoja megawattitunnilta.

- Vaikka sähkön hinta ei tosiasiassa nousisi yli 180 euroon megawattitunnilta, sähkön tuotantoa silti verotettaisiin lakiehdotuksen mukaisesti.[6]

Lisäksi lakiehdotuksen mukaisen väliaikaisen voittoveron soveltamisaika poikkeaa merkittävästi asetuksen 6-8 artiklan soveltamisajanjaksosta:

- lakiehdotuksen säännöksiä voittoverosta sovellettaisiin verovuodelta 2023 toimitettavassa verotuksessa, so. ajanjaksolla 1.1. – 31.12.2023, kun taas asetuksen säännöksiä tuottokatosta ja kansallisista kriisitoimista sovelletaan 1.12.2022–30.6.2023.[7]

Esityksen arviot ehdotetusta sähköalan voittoverosta kertyvästä verotulosta ovat huomattavasti korkeampia verrattuna esimerkiksi Tanskassa ja Ruotsissa suunniteltujen tuottokattosääntelyjen verotuottoihin (Tanskassa 0,05 miljardia euroa ja Ruotsissa 0,025 miljardia euroa). Näin merkittävät erot kertyvistä verotuloista herättävät osaltaan kysymyksiä esityksessä ehdotetusta sääntelystä EU-oikeuden kannalta, varsinkin kun huomioidaan, että tuottokatosta säätävä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sellaisenaan sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa (SEUT) 288 artiklan 1 kohdan mukaisesti.[8]

[4] Ojasen lausunto, kohta 6 ja kohta 52.
[5] UPM Energy Oy omistaa osuuden Pohjolan Voima Oyj:stä, joka puolestaan omistaa osuuden Olkiluoto 3:sta operoivasta Teollisuuden Voima Oyj:stä.
[6] Ojasen lausunto, kohta 41, ja Raition lausunto, sivu 5.
[7] Ojasen lausunto, kohta 42, ja Raition lausunto, sivu 5-6.
[8] Ojasen lausunto, kohta 43, ja Raition lausunto, sivut 2, 3-4 ja 6-7.

EU-oikeuden etusijaperiaate

EU-tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kansallista sääntelyä ei saa antaa asetuksen soveltamisalalla, ellei asetus nimenomaisesti velvoita tai valtuuta täydentävään kansalliseen sääntelyyn, taikka ellei asetuksen osittainen toistaminen ole tarpeellista kansallisen lainsäädännön johdonmukaisuuden ja ymmärrettävyyden takia.[9] Asetuksen 6 artiklan säännökset markkinatulojen pakollisesta ylärajasta ovat jäsenvaltioita velvoittavia eivätkä ne anna jäsenvaltioille harkintavaltaa.[10]

Kuten edeltä on ilmennyt, esityksessä ehdotettava kansallinen sääntely eroaa erityisen paljon asetuksen mukaisesta tuottokatosta sekä asetuksen soveltamisajasta. Tämä ei ole ongelmatonta asetuksen ja yleisemmin EU-oikeuden näkökulmasta. Kyse on kaikissa jäsenvaltioissa sellaisenaan sovellettavaan asetukseen perustuvasta tuottokatosta, jonka *unionin lainsäätäjän* voidaan katsoa arvioineen EU:n oikeuksien mukaiseksi ja sellaiseksi, että sillä voidaan väliaikaisesti puuttua käsillä olevissa energiamarkkinoiden ennakoimattomissa olosuhteissa ylimääräisiin voittoihin. Unionin lainsäätäjän voidaan katsoa arvioineen asetuksen mukaisen tuottokaton varmistavan, ettei se ole ristiriidassa investointien kannattavuutta koskevan alkuperäisen arvioinnin kanssa. Nämä unionin lainsäätäjän tarkoitusta koskevat seikat tulevat esiin varsinkin asetuksen johdanto-osan 27-29 kohdista.[11]

Unionin lainsäätäjän voidaan katsoa arvioineen asetuksen 6 artiklan mukaisen 180 euron ylärajan nimenomaan varmistavan tuottokaton kohdentumisen energiamarkkinatoimijoiden tuottoihin, jotka eivät johdu niiden omista toimenpiteistä, vaan johtuvat Venäjän hyökkäyssodasta Ukrainaan aiheutuneista energiamarkkinoiden poikkeuksellisista olosuhteista. Sähkön hintakehitys ja sähköfutuurien kehitys alkuvuonna 2023 kuitenkin osoittaa, että odotukset poikkeuksellisen korkeista hinnoista ovat merkittävästi liudentuneet. Tammikuun 2023 puolivälissä futuurihinnat vuodelle 2023 ovat jo merkittävästi alle 180 euron tuottokaton tason (kuva alla).

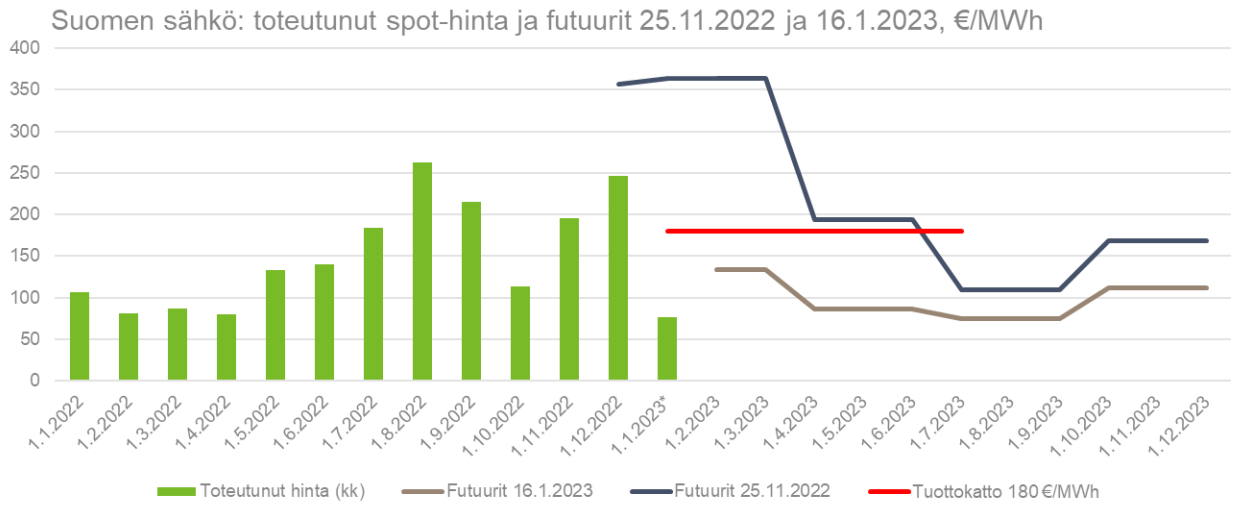

Lähde: Nord Pool Spot, Nasdaq OMX Commodities.
Tammikuun 2023 hinta toteutunut hinta 1.-18.1.2023

Asetuksen mukaisesta tuottokatosta merkittävästi poikkeavassa väliaikaisessa voittoverossa ei siten enää juurikaan ole kysymys unionin lainsäätäjän tarkoittamasta sähköntuottajien ylimääräisten tuottojen väliaikaisesta rajoittamisesta.[12] Tällöin on huomioitava se, etteivät jäsenvaltiot saisi käyttää harkintamarginaaliaan väärin hyväksi niin, että sähkön sisämarkkinat syystä tai toisesta vääristyisivät.[13]

[9] Ojasen lausunto, kohta 47-489.
[10] Ojasen lausunto, kohta 49, ja Raition lausunto, sivu 5.
[11] Ojasen lausunto, kohta 53.
[12] Ojasen lausunto, kohta 54.
[13] Raition lausunto, sivu 2.

Se, että esityksessä ehdotettua väliaikaista voittoveroa myös kerättäisiin huomattavasti pidemmältä ajanjaksolta kuin asetuksen 6-8 artiklojen mukaisella soveltamisajanjaksolla 1.12.2022-30.6.2023, on ongelmallista unionin asetuksen tavoitteiden toteutumisen kannalta.[14] Tämä huomattavasti pidempi soveltamisaika asetukseen verrattuna johtaakin muun ohella siihen, että se lisää muita EU-maita enemmän epävarmuutta tulevaisuuteen sijoittuvista tapahtumista ja siten myös esityksessä ehdotettavan sääntelyn vaikutuksista.

Näin ollen esityksessä ehdotettua sääntelyä ja sen vaikutuksia olisi perusteltua arvioida vielä huolellisesti esityksen antamisen jälkeen julkisuuteen tulleiden sähkömarkkinoiden kehityssuuntausten kannalta. Sähkön hinnan nykyinen laskusuunta Suomessa tarkoittaisi sitä, että sähköntuottajien sähköstä saamat markkinatulot jäisivät käytännössä suurelta osin asetuksen 6 artiklan mukaisen markkinatulojen pakollisen alarajan eli 180 euroa / MWh, alle. Tällöin ehdotettu väliaikainen voittovero ei kohdistuisi käytännössä lainkaan Venäjän hyökkäyssodasta Ukrainaan syntyviin ja siten energiamarkkinoiden poikkeusoloista aiheutuviin ”ansiottomiin” tuottoihin.[15]

Lakiesitystä ei voida pitää kaikilta osin EU-oikeuden mukaisena[16], eikä hallituksen esityksessä esitettyjä perusteluja poiketa asetuksen mukaisesta tuottokatosta ja 6-8 artiklojen soveltamisajanjaksosta voida kaikilta osin pitää perusteltuna EU-oikeuden näkökulmasta.[17]

Edellä mainitusta johtuen eduskunnan verojaoston olisi EU-oikeudesta johtuvista syistä vielä huolellisesti selvitettävä ja arvioitava esityksessä ehdotetun sääntelyn EU-oikeudenmukaisuutta sekä tarvittaessa muuttamista enemmän asetuksen mukaisen tuottokaton varaan rakentuvaksi.

Asetus perustuu kuitenkin unionin lainsäätäjän arvioon sellaisesta energia-alan toimijoihin kohdistettavasta väliaikaisesta tuottokatosta, joka on EU-oikeuden mukainen ja joka myös varmistaa investointiedellytysten turvaamisen.[18] EU:n perusoikeuskirjan 17 artiklassa turvattu omaisuudensuoja sekä EU-oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluvat syrjimättömyyden periaate ja suhteellisuusperiaate puoltavat tässä yhteydessä sitä, että sähkömarkkinoilla toimivien yhtiöiden voittoihin kohdistuva vero rakennettaisiin mahdollisimman pitkälle EU-asetuksen 6 artiklan mukaisen tuottokaton ja sen soveltamisajan mukaiseksi.[19] Muuten Suomi kerää varsin huomattavan verokertymän käsillä olevan asetuksen täytäntöönpanon varjolla niin, että sillä voidaan katsoa olevan merkitystä siihen, missä määrin Suomea voidaan pitää houkuttelevana investointimaana.[20]

- **Tarvittavat muutokset EU-asetuksen mukaisuuden varmistamiseksi**

Lakiesitys on muutettavissa EU-asetuksen mukaiseksi siten, että voittovero rajoitettaisiin ajallisesti ja määrällisesti EU-asetuksen tarkoittamalla tavalla. Käytännössä lakiesitys voidaan muuttaa asetuksen mukaiseksi antamalla verovelvolliselle ns. vastanäyttöoikeus sähkön myyntihintojen suuruudesta ja siitä, ovatko sähkön myyntihinnat alittaneet 180 euron megawattituntihintaa keskimäärisesti kuukausitasolla.[21]

Ehdotamme, että lain 5 §:ä korjataan seuraavasti, jotta esitys täyttäisi neuvoston asetuksen tarkoituksen sekä EU-oikeuden etusijaperiaatteen vaatimuksen:

[14] Ojasen lausunto, kohta 55.
[15] Ojasen lausunto, kohta 59.
[16] Raition lausunto, kohta 10.
[17] Ojasen lausunto, kohta 60.
[18] Ojasen lausunto, kohta 63.
[19] Ojasen lausunto, kohta 78.
[20] Raition lausunto, sivut 3-4.
[21] Ojasen lausunto, kohta 73.

5 § Veron määrä

Sähköalan voittoveron määrä on 30 prosenttia sähköliiketoimintojen tuloksesta siltä osin kuin se ylittää 10 prosentin vuotuisen tuoton verovelvollisen sähköliiketoiminnan oikaistun oman pääoman määrälle (tuottorajan ylittävä voitto) ***kerrottuna murtoluvulla 6/12.***

Mikäli verovelvollinen osoittaa, että sen sähkönmyynnistä saama keskihinta kuukaudessa on alittanut 180 euroa megawattitunnilta useamman kuin kuuden kuukauden aikana verovuonna 2023, korvataan edellä 1 momentissa tarkoitettu murtoluku toisella pienemmällä murtoluvulla, joka saadaan jakamalla niiden kuukausien määrä, joilta verovelvollinen ei ole osoittanut edellä mainitun kuukauden keskihinnan alittuneen, luvulla 12.

3. Väliaikaisen voittoveron yhdenvertaisuusongelma Mankala-yhtiöitä omistavien sähköyhtiöiden näkökulmasta

Esitetyssä veromallissa verotettavan tulon ulkopuolelle jäisi 10 %:n vuotuinen tuotto verovelvollisen sähköliiketoiminnan oikaistulle omalle pääomalle. Tämä malli ei olisi yhdenvertainen Mankala-yhtiöitä omistavien sähköyhtiöiden näkökulmasta, koska sähköliiketoiminnan oikaistulle omalle pääomalle lasketun 10 %:n vuotuisen tuoton laskelmassa ei otettaisi huomioon Mankala-yhtiöiden omia pääomia.

UPM Energy Oy:n sähköntuotannosta 90 % tulee Mankala-yhtiöiden kautta, jolloin UPM Energy Oy joutuisi tuottovertailussa epäedullisempaan asemaan vain Mankala-periaatteella harjoitetun sähköntuotannon johdosta. EU-asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa edellytetään kansallisilta kriisitoimenpiteiltä, että ne ovat ”oikeasuhteisia ja syrjimättömiä”.[22] Maksettavan veron määrään eivät siis saisi vaikuttaa sellaiset sattumanvaraiset asiat kuten yhtiörakenteet tai liiketoimintamallit. Muun muassa eduskunnan talousvaliokunta on nimenomaisesti edellyttänyt omassa lausunnossaan (TaVL 36/2022 vp., 28.9.2022), että Suomen veromalli tulee toteuttaa tavalla, joka kohtelee yrityksiä tasapuolisesti ja ottaa huomioon esimerkiksi Mankala-periaatteella toimivat yhtiöt.

Nyt ehdotettu malli kuitenkin asettaa Mankala-periaatteella toimivat yhtiöt systemaattisesti huonompaan asemaan kuin sellaiset sähköyhtiöt, jotka omistavat sähkön tuotantovälineet suoraan ja kyseessä voi olla myös kielletty valtiontuki näille yhtiöille.

Samoin kuin oman pääoman osalta, myös vieraan pääoman osalta lakiesitys syrjii Mankala-yhtiöiden omistajia. Kun investointi on tehty Mankala-yhtiössä, myös korkokulut ovat Mankala-yhtiössä eikä sen omistajana olevan sähköyhtiön tasolla. Esitetty veromalli antaa huojennuksen EVL 18 a-b §:n korkoleikkurista vain erillisyhtiön suoraan maksamille koroille. Jos korot jäävät vähentämättä Mankala-yhtiössä, tilanne jää huojentamatta Mankala-yhtiön omistajana olevan sähköyhtiön tasolla ja siten lakiesitys voi systemaattisesti johtaa siihen, että muunlaiset sähköyhtiöt saavat suuremman vähennyksen investoinnin korkomenoista väliaikaisen voittoveron alaista voittoa laskettaessa.

- **Tarvittavat muutokset yhdenvertaisuusongelman korjaamiseksi**

Lakiesitystä on korjattava, jotta se olisi perustuslain ja EU:n perusoikeuskirjan 20 artiklan säätämän yhdenvertaisuusperiaatteen mukainen.[23] Sähköyhtiöiden, jotka omistavat Mankala-yhtiöitä, olisi saatava 10 %:n tuoton laskennassa huomioitua erikseen omistamansa Mankala-yhtiön oma pääoma. Tämä korjaisi edellä kuvattua epäsuhtaa, joka johtuu sattumanvaraisesta ja syrjivästä oman pääoman tuoton ja vieraan pääoman korkokulujen vähennyskelpoisuuden laskennasta. Ilman korjaustoimia seuraa kysymys, saavatko sellaiset toimijat, joiden taserakenne mahdollistaa korkeamman oman pääoman määrän, kiellettyä valtiontukea, joka olisi myöhemmin perittävä takaisin.

[22] Ojasen lausunto, kohta 77.
[23] Raition lausunto, sivu 9.

Kansallisen erillisratkaisun yhteensopivuus EU:n valtiontukisääntöjen kanssa olisi selvitettävä ilmoittamalla lakiesitys EU-komission arvioitavaksi ja lain voimaantuloa olisi lykättävä, kunnes EU-komission selvitys asiaan olisi saatu.[24] Ymmärrettävästi lain voimaantuloa ei voida lykätä, kun kyse on Suomen kansallisen erillisratkaisun ohella myös jo 1.12.2022 alkaen välittömästi sovellettavan EU-asetuksen toimeenpanosta. Siksi lakiesitystä olisi eduskunnassa korjattava siten, että kielletyn valtiontuen riski ja notifiointi EU-komissiolle vältetään.

Malli aiheuttaa eri suuruisen veron määrän eri toimijoille myytyä sähköyksikköä kohden. Vero määräytyy sattumanvaraisen asian eli monista syistä yhtiöittäin vaihtelevan taserakenteen perusteella (katso liitteenä esitys erillisyhtiön oman pääoman sattumanvaraisuudesta). EU-asetuksen tuottokattomalli puolestaan perustuu samansuuruiseen kustannukseen kaikille toimijoille myytyä kilowattituntia kohden. Erityisesti merkittäväksi asian tekee se, että Suomen veromalli verottaisi myös normaalivuosien tasoista tuottoa; Suomen erillisveroa olisi maksettava, vaikka sähkönhinta ei nousisi vuonna 2023 yli 180 euron / MWh.

Hallinnollisesti selkein malli epäsuhdan korjaamiseksi on se, että Mankala-yhtiön omistajan ehdotetun lain 12 §:n mukaiseen oikaistuun omaan pääomaan lisätään omistettuun Mankala-yhtiöön sijoitettu oma pääoma, jolloin 10 %:n verovapaa tuotto lasketaan myös Mankala-yhtiöön sijoitetulle oman pääoman määrälle. Mankala-yhtiöön sijoitettu määrä saadaan helposti selville sähköyhtiön verotiedoista, joihin sisältyy Mankala-osakkeiden hankintameno eli Mankala-yhtiön osakkeisiin sijoitettu määrä.

Ehdotamme, että yhdenvertaisuusongelman poistamiseksi lain 12 § muokataan seuraavasti:

> *12 § Sähköliiketoiminnan oikaistu oma pääoma*
>
> *Sähköliiketoiminnan oikaistu oma pääoma lasketaan vähentämällä verovelvollisen verovuotta edeltävän vuoden sähkömarkkinalain 78 §:ssä tarkoitetusta sähköliiketoiminnan eriytetyn tilinpäätöksen oman pääoman määrästä:*
>
> *1) sähköliiketoiminnan taseeseen sisältyvän kiinteän toimipaikan toimintaan sitoutuneen oman pääoman määrä; ja*
> *2) sisäisen sähköliiketoiminnan osuus sähköliiketoiminnan omasta pääomasta;*
>
> ***sekä lisäämällä tähän määrään:***
>
> ***verovelvollisen hankintameno sen omistamissa osakkeissa sellaisissa yhtiöissä, joiden yhtiöjärjestyksen mukaan osakkeenomistajat ovat oikeutettuja saamaan yhtiön suoraan tai välillisesti tuottaman sähkön omakustannusperusteiseen hintaan***

Edellä kuvattu lisäys oikaisee yhdenvertaisuusongelmaa ja poistaa oman pääoman perusteella määrätyn verovapaan tuoton sattumanvaraisuutta. Mankala-yhtiöiden omistajat saavat tätä kautta 10 %:n tuoton laskentapohjaan erikseen mukaan sijoituksensa Mankala-yhtiön tekemään investointiin riippumatta siitä, mikä Mankala-yhtiön omistajan oman taseen rakenne oman ja vieraan pääoman suhteen on. Korjaus myös lieventää sitä yhdenvertaisuusongelmaa, jonka aiheuttaa EVL 18 a-b §:n korkoleikkurin soveltaminen Mankala-yhtiön osakkeenomistajan voittoveron alaisen tulon laskennassa vain suoraan maksettujen korkojen osalta.

[24] Katso myös Raition lausunto, sivu 11.